Quasimodův sen - Rottrová, Marie

Zní zvon svatební, když spíš
je sen pochlebník a lhář,
vše zdá se ti bílé i chrám,
s tebou právě poklekám,
dík tvým snům jsem odvěká,
vždyť já se ti právě teď zdám.

Cink dvou tamburin
ti zní,
tvůj plášť z denních vin
jdu prát.

Já s půlnocí vcházím, když spíš,
úsvit nech teď v dálce zrát,
mám tě ráda, máš mě rád,
tak mé srdce svou dlaní ztiš,
teď sníš, teď sníš.

Má vzrůst po jedlích,
když spí, ááá
a zášť posledních
je dým.

On sám
pod svou houní sní dál,
šedá tvář mu růžoví,
o tom spánku málo ví,
teď má mnohem víc
než si přál.

Jde snem stříbrným,
jde dál, ááá
a zvon bezhlasý mu zní.

On sám s dívkou v bílém jde dál,
nese ji jak pápěří,
proč je sen jen příměří
a úsvit má rub jménem žal,
teď spí,
teď spí,
teď spí.